

UOHSX00JIFXR

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0034/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-12665/2024/162

Brno 22. 3. 2024

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 21. 2. 2024 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **OCC s.r.o.**, IČO 27970922, se sídlem Lidická 198/68, Bolevec, 323 00 Plzeň, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-05569/2024/500 ze dne 6. 2. 2024, vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0823/2023/VZ ve věci přezkoumání úkonů centrálního zadavatele –
- **Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí**, IČO 00551023, se sídlem Na Poříčném právu 376/1, 128 00 Praha 2,

učiněných v otevřeném řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody s názvem „**Nákup přenosných počítačů a příslušenství pro potřeby resortu MPSV**“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 2. 7. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 4. 7. 2023 pod ev. č. Z2023-028493, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 7. 2023 pod ev. č. 2023/S 129-411718, ve znění pozdějších oprav,

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a podle § 152 odst. 6 písm. b) a § 90 odst. 5 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0823/2023/VZ, č. j. ÚOHS-05569/2024/500 ze dne 6. 2. 2024

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

- Odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení do Věstníku veřejných zakázek centrální zadavatel – Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČO 00551023, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2 (dále jen „**zadavatel**“) – zahájil jako veřejný zadavatel dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „**zákon**“) dne 2. 7. 2023 otevřené řízení za účelem uzavření rámcové dohody s názvem „Nákup přenosných počítačů a příslušenství pro potřeby resortu MPSV“, přičemž oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 4. 7. 2023 pod ev. č. Z2023-028493, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 7. 2023 pod ev. č. 2023/S 129-411718, ve znění pozdějších oprav (dále jen „**veřejná zakázka**“ nebo „**zadávací řízení**“).
- Předmět veřejné zakázky tvoří dodávky výpočetní techniky, mimo jiné i dodávky 4 kategorií přenosných počítačů podrobně definovaných v příloze č. 1 návrhu rámcové dohody tvořící přílohu č. 1 zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku (dále jen „**příloha č. 1**“). Zadavatel tyto kategorie nazval „Sestava NB 01“, „Sestava NB 02“, „Sestava NB 03“ a „Sestava NB 04“. Pro posouzení případu je podstatné, že zadavatel v rámci závazných parametrů zboží uvedených v této příloze stanovil požadavek na váhu Sestavy NB 03 tímto způsobem:

Funkcionalita / závazné parametry Zboží	min. / max.	Sestava NB 03 (14")	[DOPLNÍ ÚČASTNÍK]
--	----------------------------	------------------------------------	------------------------------

(...)

Skříň	Zabezpečení - slot pro mechanický bezpečnostní zámek		ano	
	Hmotnost, včetně hlavní baterie	max.	1,5 kg	

- Dne 24. 8. 2023 rozhodl zadavatel o výběru dodavatele OCC s.r.o., IČO 27970922, se sídlem Lidická 198/68, Bolevec, 323 00 Plzeň (dále jen „**navrhovatel**“), a dne 29. 8. 2023 mu odeslal výzvu k předložení vzorků zboží. Následně tuto výzvu zadavatel doplnil o žádost ze dne 15. 9. 2023, v níž uvedl: „Vzhledem k námitkám, které centrální zadavatel obdržel a které směřují proti rozhodnutí centrálního zadavatele o výběru dodavatele na plnění výše uvedené veřejné zakázky, bychom si Vás tímto dovolili požádat, aby společně se vzorky bylo kontaktní osobě doloženo rovněž osvědčení o certifikovaném zvažení přenosného počítače Lenovo ThinkPad L14 Gen 4 AMD, který je nabízen v rámci kategorie sestava NB 03.“

4. Ze strany zadavatele dále následovala výzva k součinnosti ze dne 15. 9. 2023, jejímž prostřednictvím navrhovatele požádal o „*doložení dokladu, jenž bude potvrzovat splnění technického parametru „hmotnost, včetně hlavní baterie“, a to u přenosného počítače Lenovo ThinkPad L14 Gen 4 AMD, který byl nabídnut v rámci kategorie sestava NB 03, a v jehož případě byla v rámci přílohy č. 1 závazného návrhu rámcové dohody - Specifikace Zboží uvedena hodnota 1,4 kg. V produktovém listu předmětného přenosného počítače je výrobcem v případě parametru hmotnosti uvedeno ‚Starting at 1.4 kg (3.09 lbs)‘. V námitkách je stěžovatelem tvrzeno údajné uvedení zkreslených údajů a informací ve vztahu k parametru hmotnost s tím, že není postaveno nade vši pochybnost, že tento parametr bude v případě konkrétní konfigurace přenosného počítače dodávaného v rámci plnění veřejné zakázky dodržen. Pro vyvrácení pochybností o splnění technických podmínek vymezujících předmět veřejné zakázky bychom tímto požádali o předložení dokladu, který bude potvrzovat, že hmotnost vč. hlavní baterie konkrétního přenosného počítače o konkrétní konfiguraci, který je nabízen v kategorii sestava NB 03, a který má být dodáván v rámci plnění veřejné zakázky, odpovídá hodnotě 1,4 kg (\pm určitá tolerance). Dovoluji si tímto požádat o doručení prohlášení výrobce zboží, příp. osvědčení o certifikovaném zvážení zboží, bude-li objektivně proveditelné ve stanoveném termínu, a to prostřednictvím elektronického nástroje NEN a nejpozději do 20. 9. 2023.“.*
5. Navrhovatel na tyto příписы zadavatele reagoval prostřednictvím zprávy ze dne 20. 9. 2023 tak, že „*na základě vaší výzvy k součinnosti v příloze zasíláme prohlášení výrobce o splnění technického parametru Skříň (hmotnost, včetně hlavní baterie) k modelu Lenovo ThinkPad L14 Gen 4 AMD, nabízeného do kategorie NB 03. Dne 22.09. máme přislíbeno v Českém metrologickém institutu zvážení modelu Lenovo ThinkPad L14 Gen 4 AMD, které vám následně poskytneme.“. Přílohu této zprávy tvořil dokument s názvem „PROHLÁŠENÍ VÝROBCE“ ze dne 18. 9. 2023, v němž společnost Lenovo Technology B.V. org. složka, IČO 27243869, se sídlem Jankovcova 1603/47a, 170 00 Praha 7, uvedla, že „model Lenovo ThinkPad L14 Gen 4 AMD nabízený do kategorie NB 03 splňuje požadavek zadavatele tak jak bylo požadováno v zadávací dokumentaci Skříň (Hmotnost, včetně hlavní baterie) max. 1,5 kg.“.*
6. Dne 26. 10. 2023 rozhodl zadavatel o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení proto, že jím předložený vzorek přenosného počítače Lenovo ThinkPad L14 Gen 4 AMD nesplnil technické podmínky, konkrétně požadavek na maximální hmotnost dle přílohy č. 1 závazného návrhu rámcové dohody. Zadavatel popsal, že navrhovatel mu dne 11. 10. 2023 předložil vzorky nabízeného zboží, a to vč. kalibračního listu 1053-KL-H0512-23 ze dne 21. 9. 2023. Předmětem kalibrace ze strany kalibrační laboratoře č. 2202 akreditované Českým institutem pro akreditaci, o.p.s. byl přenosný počítač Lenovo ThinkPad L14 Gen 4 AMD, výrobní číslo PW-06988Y, a výsledkem kalibrace hodnota konvenční hmotnosti 1494 g. V rámci ověření splnění požadované technické specifikace u předložených vzorků zboží bylo však zadavatelem zjištěno, že výrobní číslo přenosného počítače Lenovo ThinkPad L14 Gen 4 AMD, jehož vzorek byl zadavateli předložen, se liší od výrobního čísla počítače, jenž byl předmětem kalibrace. Vzhledem k tomu zadavatel přistoupil k ověření hmotnosti příslušného vzorku předloženého navrhovatelem s tím, že při dvou provedených váženích byla hmotnost daného vzorku 1568 g (tolerance 2 g).
7. Proti rozhodnutí o vyloučení podal navrhovatel námitky ze dne 10. 11. 2023, které zadavatel rozhodnutím ze dne 24. 11. 2023 odmítl. Vzhledem k tomu, že navrhovatel považoval uvedené

rozhodnutí zadavatele za učiněné v rozporu se zákonem, podal dne 4. 12. 2023 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“), v němž namítal, že byl ze zadávacího řízení nezákonně vyloučen z důvodu nesplnění zadávací podmínky, kterou zadavatel původně nestanovil. Dnem, kdy Úřad shora uvedený návrh obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0823/2023/VZ.

II. Napadené rozhodnutí

8. Dne 6. 2. 2024 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0823/2023/VZ, č. j. ÚOHS-05569/2024/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým návrh navrhovatele v souladu s § 265 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
9. Odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad postavil na závěru, že jediným logickým výkladem dané zadávací podmínky je váha kompletního notebooku, tedy váha rozhodná pro jeho přenášení, neboť tento výklad dle Úřadu vyplývá i ze samotného účelu určení tohoto druhu počítače. Úřad za určující, tzn. poptávanou, váhu určil hmotnost kompletního produktu, a nikoliv váhu samostatně nevyužitelné nefunkční skříně vč. baterie, jak zastával navrhovatel.

III. Rozklad navrhovatele

10. Proti napadenému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad, který byl Úřadu doručen dne 21. 2. 2024. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 6. 2. 2024. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
11. Navrhovatel je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je nesprávné, nezákonné a zčásti nepřezkoumatelné. Závěry napadeného rozhodnutí jsou dle jeho názoru založeny na nesprávném věcném posouzení a nejsou v souladu s právními předpisy a ustálenou rozhodovací praxí Úřadu, správních soudů a Soudního dvora EU.
12. Konkrétně navrhovatel Úřadu vyčítá způsob a závěry jeho výkladu sporné zadávací podmínky týkající se váhy poptávaných notebooků. Úřad dle navrhovatele vystavěl napadené rozhodnutí na závěru, že výklad zadávacích podmínek provedený zadavatelem je jediný logický a správný. Takový závěr Úřadu není dle navrhovatele opřen o žádné důkazy, naopak odporuje důkazům předloženým právě navrhovatelem. Navrhovatel je přesvědčen, že jeho výklad zadávacích podmínek je správný, a i kdyby tento výklad nebyl jediný možný, ale jen jedním z vícero možných výkladů, pak taková situace dle ustálené rozhodovací praxe brání jeho vyloučení ze zadávacího řízení. Dále navrhovatel uvádí, že Úřad neprovedl jím navrhované důkazy a jiné důkazy interpretoval nesprávně a zavádějícím způsobem.

Závěr rozkladu

13. Navrhovatel závěrem svého rozkladu požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

14. Zadavatel se k rozkladu navrhovatele vyjádřil prostřednictvím přípisu ze dne 29. 2. 2024. Uvedl, že se ztotožňuje s napadeným rozhodnutím a poukázal na účelovost výkladu

provedeného navrhovatelem s tím, že tento výklad nelze považovat za racionální a logický. Zdůraznil, že rozhodující je pro něj nikoli přímo nošená hmotnost přenosného počítače, nýbrž uživatelský komfort. Co se týče odkazu navrhovatele na zadávací řízení a předběžné tržní konzultace zadavatele Ministerstvo financí, je zadavatel přesvědčen, že požadavky definované tímto zadavatelem měly za cíl zejména urychlení procesu zadávání veřejné zakázky. V závěru svého vyjádření zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a rozklad navrhovatele zamítl.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup dle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 téhož právního předpisu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání věci rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, ta však toliko v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise předseda Úřadu dospěl k následujícímu závěru.
17. Napadené rozhodnutí je správné a vydané v souladu s relevantní právní úpravou a rozhodovací praxí Úřadu i správních soudů. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou uvedeny konkrétní důvody, které předsedu Úřadu vedly k tomuto závěru.

V. K námitkám rozkladu

18. V šetřeném případě se jedná o výklad zadávací podmínky – váhového limitu 1,5 kg stanoveného pro poptávanou sestavu NB 03 – která je uvedena v bodu 2 tohoto rozhodnutí o rozkladu a též podrobně popsána v bodech 42 – 44 napadeného rozhodnutí. Navrhovatel je přesvědčen, že se uvedený váhový limit vztahuje pouze na hmotnost skříně poptávaného notebooku včetně baterie. Zadavatel zastává názor, že se jedná o hmotnost konkrétní nabízené konfigurace přenosného počítače.
19. Úřad v napadeném rozhodnutí přdestřel výklad, kterým dal zapravdu zadavateli a toto rozhodnutí o rozkladu se s tímto závěrem ztotožňuje. Nad důvody uvedené v bodech 62 – 68 napadeného rozhodnutí lze zdůraznit, že správnost takového výkladu vyplývá i přímo z textu zadávací dokumentace. Lze souhlasit s napadeným rozhodnutím, že formulace sporné zadávací podmínky nebyla nade vši pochybnost jednoznačná. Přesto lze z tohoto textu vyčíst a pochopit, jaké plnění měli účastníci zadávacího řízení zadavateli nabídnout.
20. Zadavatel totiž v zadávací dokumentaci neuvedl, že požaduje, aby „skříň včetně baterie vážila maximálně 1,5 kg“, jak by se mohlo jevit na základě argumentace navrhovatele. Požadavek na hmotnost v souvislosti se sestavou NB 03 zněl totiž jako „*hmotnost, včetně hlavní baterie*“ – maximálně 1,5 kg. Jak správně uvedl Úřad v napadeném rozhodnutí, na základě čistě jazykového výkladu by uvedení tohoto požadavku v oddílu nazvaném „Skříň“ mohlo implikovat určitou nejistotu, zda zadavatel skutečně nevztahoval tento požadavek výlučně ke skříně (šasi) uvedené sestavy. Na druhou stranu se však nejví jako zcela

neoddiskutovatelné, že by tomu tak skutečně mělo být, neboť pojem „skříň“ je v této souvislosti uveden pouze jako název příslušného oddílu přílohy č. 1, a nikoli jako výslovná součást požadavku na hmotnost poptávaného plnění.

21. V tomto smyslu tedy jazykový výklad zadávací dokumentace splnil svou funkci prvotního náhledu na věc, resp. východiska pro další práci s dotčeným textem, nicméně ke zjištění skutečného významu zadávací podmínky nepostačuje. Ačkoli navrhovatel sám netvrdí, že by se při výkladu zadávacích podmínek ocitl v interpretační nejistotě, neboť byl zcela přesvědčen o správnosti svého výkladu, nelze mu dát za pravdu. K pochopení zadávacích podmínek totiž běžně nepostačuje prostá mechanická aplikace jazykového výkladu. Zadávací podmínku je vždy nezbytné interpretovat způsobem nejlépe odpovídajícím jak jazykovému, tak současně i logickému významu dané formulace a smyslu nastaveného požadavku, a následně v rámci nabídky takto interpretovanou podmínku splnit. V případě jakýchkoli pochybností je pak třeba dát přednost takovému výkladu, který nejlépe odpovídá povaze a účelu zadávacího řízení.
22. Na nalézání smyslu a účelu textu je založen teleologický výklad. Vzhledem k tomu, že příslušné části zadávací dokumentace neobsahovaly explicitně vyjádření svého smyslu a účelu, je pochopitelné, že při jejich hledání sehrávají klíčovou roli představy či předvedění konkrétního interpreta. Je však nepochybné, že účelem byla v případě šetřené veřejné zakázky koupě výpočetní techniky – u sestavy NB03 se jednalo o zajištění přenosných počítačů ve stanovené konfiguraci. Zadavatel tedy nepoptával jednotlivé komponenty, nýbrž sestavený plně funkční přenosný počítač. Z tohoto pohledu se jeví jako logický a racionální jeho požadavek na hmotnost celé takové sestavy a nikoli její dílčí části (skříň).
23. Na technické podmínky stanovené v zadávacích dokumentacích je obecně kladen požadavek na jejich odůvodněnost předmětem veřejné zakázky, jednoznačnost a objektivní vymezení způsobem vyjadřujícím účel použití předmětu veřejné zakázky. Vždy se tedy musí jednat o parametry vyžadované odůvodněnou potřebou zadavatele. Jak bylo uvedeno shora, touto potřebou byla koupě funkčních notebooků, nikoli jednotlivých komponent, z nichž by si zadavatel hodlal notebooky sestavovat. Jako smysluplný se tedy jeví požadavek na váhu celé jedné sestavy, a naopak, požadavek na váhu konkrétně pouze skříň včetně baterie se jeví jako iracionální. Pro tento závěr dále hovoří i skutečnost, že váha samotné skříň představuje údaj, který výrobci běžně neuvádějí a uživatelé běžně nereflektují. Ani samotný navrhovatel nebyl s to doložit hodnotu „hmotnost skříň včetně hlavní baterie“ u jím nabízené sestavy, což svědčí o nízké relevanci takového údaje.
24. Vedle objektivního smyslu a účelu sporného požadavku zadavatele, plynoucího z jeho jazykového vyjádření, úmyslu zadavatele i celkového smyslu a účelu šetřeného zadávacího řízení je třeba zohlednit i fakt, že zadávací dokumentace veřejné zakázky tvoří komplexní systém požadavků zadavatele. Ze žádné její části nevyplývá, že by pro zadavatele měla mít hmotnost pouhé skříň přenosného počítače včetně baterie jakýkoli smysl. Rozhodující je skutečnost, že zadavatel poptával kompletní přenosný počítač a v této souvislosti se jeví jako nelogické, že by jej měla zajímat váha pouze jednoho z jeho komponentů, a nikoli váha celého počítače. Skutečnost, že se jedná o počítač přenosný, tento výklad podtrhuje.
25. Jestliže tedy zadavatel nevymezil v tomto smyslu určité specifické vlastnosti budoucího plnění, např. konkrétní požadavky na vzhled či materiál skříň, má se za to, že jeho požadavky cílí na obvyklé vlastnosti plnění. Tedy, pokud je poptávána kompletní sestava přenosného

počítače, je nejobvyklejším požadavkem v souvislosti s jeho váhou požadavek na znalost konečné hmotnosti. Navrhovatel v rozkladu ani přesvědčivě nezdůvodňuje, proč by mělo mít smysl, aby zadavatel zjišťoval hmotnost částečně odstrojeného notebooku, tj. hmotnost pouhé skříně včetně baterie.

26. Je pochopitelné, že zadavatel k vymezení požadavku na to, co by mělo splňovat jím stanovený hmotnostní limit, použil pojem skřín, neboť skříní přenosného počítače je zjednodušeně řečeno sám přenosný počítač – nepřidávají se k ní další komponenty, jako např. monitor či klávesnice, jako je tomu u stolních počítačů, neboť veškeré součásti nezbytné pro fungování přenosného počítače jsou jeho integrální součástí. Z tohoto vyplývá i skutečnost, že zadavatel nepokládal za rozhodující váhu síťového adaptéru a kabelu, neboť tyto součásti nelze chápat jako integrální součásti přenosného počítače, neboť se dají odpojit a přenosný počítač bez nich může po určitou dobu pracovat. Odstrojená skřín¹, kterou navrhovatel pokládá za rozhodující pro splnění sporné zadávací podmínky je však pouze schránka, která bez dalších součástí nemůže fungovat, a jak bylo uvedeno shora, požadavek na znalost její hmotnosti nedává v kontextu zadávací dokumentace smysl.
27. Výkladu navrhovatele tedy nelze přisvědčit. Současně nelze souhlasit ani se související argumentací, podle níž v případě sporné zadávací podmínky existují minimálně dvě srovnatelně přesvědčivé výkladové alternativy, přičemž v souladu s ustálenou rozhodovací praxí by měla být použita ta, která svědčí ve prospěch navrhovatele. Tyto principy však nelze vykládat tak široce, že by jakákoli jiná, další teoreticky možná interpretace mohla být zohledněna jako dvojí výklad. Výklad navrhovatele by musel obstát jako rovnocenný konkurenční výklad oproti výkladu zadavatele, resp. Úřadu. Navrhovatel však svůj výklad sporné zadávací podmínky založil pouze na jazykové metodě výkladu, a to ještě v situaci, kdy ani takový výklad nevede k toliko jednomu interpretačnímu závěru (blíže srov. varianty výkladu uvedené navrhovatelem v části V rozkladu), přičemž zcela odhlédl od smyslu a účelu stanoveného požadavku. Skutečnost, že zadávací podmínku pochopí někdo jinak, automaticky neznamená, že má více významů. V šetřeném případě se tedy nejedná o kolizi dvou rovnocenných výkladů a požadované uplatnění principu *contra proferentem*, resp. v pochybnostech v neprospěch zadavatele, není namístě.
28. V bodu 47 rozkladu navrhovatel shrnuje důvody, proč je jeho výklad „možný“. Možný samozřejmě je, nicméně není logický, racionální a neodpovídá účelu šetřeného zadávacího řízení. Názor navrhovatele jakožto významného dodavatele na příslušné výseči trhu nelze bagatelizovat, nicméně z hlediska konkurenčního prostředí, které v zadávacím řízení mezi dodavateli přirozeně existuje, lze předpokládat, že každý dodavatel, ať už významný, či nikoli, bude zastávat právě takový výklad, který bude svědčit v jeho prospěch. K otázkám souvisejícím se zadávacími podmínkami zadavatele SZIF, jakož i k navrhovatelem provedenému průzkumu trhu následuje odůvodnění níže, na místě, kde se toto rozhodnutí o rozkladu vypořádává s příslušnou částí rozkladové argumentace.
29. Část V rozkladu navrhovatele se vztahuje k otázce logiky a racionality výkladu Úřadu. V první řadě nelze souhlasit s tím, že by Úřadem formulované závěry v šetřené věci představovaly

¹ Nejedná se však o „odstrojenou skřín“, kterou vážil navrhovatel, blíže srov. str. 6 námitek navrhovatele ze dne 10. 11. 2023, v nichž popisuje své důvody, proč pro účely vážení provedl pouze částečné odstrojení, tedy, proč „přenosný počítač určený k vážení byl tvořen více komponentami než jen těmi, které měly být váženy (tj. skříní a hlavní baterii)“.

pouhý laický náhled. Jak již bylo uvedeno výše, teze „co se nosí, to se počítá“ představuje pouze jeden z aspektů, které o výsledné racionalitě výkladu zadavatele a Úřadu vypovídají. Rovněž otázka iracionality požadavku na uvedení hmotnosti pouze skříně (včetně hlavní baterie) přenosného počítače již byla zodpovězena. Ani skutečnost, že právě skříně definuje „funkčnost, vzhled, odolnost a mimo jiné i výslednou váhu zařízení“, není relevantní. Zadavatel poptával přenosné počítače a z čl. 3 odst. 3 návrhu rámcové dohody, která tvoří přílohu č. 1 zadávací dokumentace, vyplývá, že se má jednat o zboží v jakosti a kvalitě odpovídající účelu, k němuž se toto zboží obvykle užívá. Přenosné notebooky se obvykle užívají k práci, aniž by byl jejich uživatel vázán na konkrétní místo, jinými slovy, užívají se k tomu, aby na nich uživatel mohl pracovat kdekoli, kam je umístí. I kdyby tedy hmotnost skříně alespoň z 90 % definovala výslednou váhu celého přenosného počítače, nejedná se o parametr, který by běžně uživatelé hodnotili a podle něhož se rozhodovali. Pro zadavatele pak byla rozhodující váha celková. Nakonec parametr, který obvykle určuje byť i 90 % výsledné váhy, nebude logicky určujícím kritériem při výběru notebooku už proto, že zbývajících 10 % váhy není hodnota zcela zanedbatelná. I těchto zbývajících 10 % může uživatele ovlivnit v rozhodnutí, zda je notebook příliš těžký, či nikoliv.

30. Navrhovatel se pokouší dovést, že požadavek na uvedení hmotnosti skříně včetně hlavní baterie se nejeví nijak nelogicky či nejednoznačně, neboť je to právě skříně přenosného počítače, co definuje rozhodující parametry hotového produktu. Nelze s ním souhlasit, neboť právě skutečnost, že se jedná o údaj, který není běžně uváděn a rovněž není snadno zjistitelný a ověřitelný, znamená, že dodavatelům nemuselo být vůbec jasné, že mají tento údaj ve svých nabídkách uvádět a jimi nabízené plnění mu má odpovídat.
31. Co se týče váhy poptávaného plnění v jeho základní konfiguraci, jde o zcela irrelevantní okolnost, neboť taková zadávací podmínka nebyla v šetřeném případě vůbec stanovena. Jestliže navrhovatel srovnává neveřejnost údaje o váze samotné skříně s neveřejností údaje o hmotnosti notebooku v požadované konfiguraci, jedná se o účelovou argumentaci. Údaj o hmotnosti skříně nemá pro zadavatele vypovídací hodnotu, kdežto údaj o nabízeném plnění odpovídajícím požadavkům zadavatele ano.
32. V bodu 54 rozkladu navrhovatel předkládá několik možných výkladů sporné zadávací podmínky. S výkladem uvedeným pod písm. i) se nelze ztotožnit. Hned v úvodu odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu bylo uvedeno, že sporná zadávací podmínka nezněla „*hmotnost skříně včetně hlavní baterie*“, jak se navrhovatel pokouší dovést. Výklad pomocí oborových zvyklostí uvedený pod písm. ii) také nelze přijmout. Váha uvedená v produktových listech pro přenosný počítač v jeho základním provedení je v šetřeném případě irrelevantní, neboť v zadávacích podmínkách takový požadavek vůbec nefiguruje a žádným způsobem nelze vyložit, že by se pro zadavatele mělo jednat o údaj relevantní. V napadeném rozhodnutí i shora v tomto rozhodnutí o rozkladu bylo naopak objasněno, proč je výklad uvedený navrhovatelem pod písm. iii) jediný správný, jakož i to, že se nejedná o pouhý laický názor Úřadu. Zadavatel spornou zadávací podmínku neformuloval tak, že by z toho bylo možno činit závěr, že zadavateli záleží na váze všeho, co lze se s notebookem teoreticky přenášet (např. síťový kabel a napájecí adaptér). Zadavatel svůj požadavek na hmotnost notebooku vztáhl ke skříně včetně baterie, čímž měl na mysli vlastní těleso notebooku v požadované konfiguraci. Ani z účelu zadávací podmínky nelze dovozovat, že by pro zadavatele byla rozhodující rovněž váha adaptéru a kabelu. Adaptér a kabel s notebookem nemusejí být

přenášeny vždy. Za předpokladu nabité a funkční baterie může být notebook v řadě situací přenášen (např. po pracovišti) bez adaptéru a kabelu. Skříní je tak myšleno to, co vizuálně utváří vlastní siluetu notebooku a v její hmotnosti má být zahrnuto všechno, co ovlivní komfort uživatele při jejím přenášení. Z tohoto důvodu je argumentace směřující proti tomuto domnělému výkladu irelevantní.

33. Navrhovatel v bodu 72 rozkladu polemizuje nad úvahou, že pokud musel Úřad, resp. zadavatel, přistoupit k výkladu sporné zadávací podmínky pomocí jejího účelu, je zjevné, že postupoval nesprávně. S tímto závěrem se nelze ztotožnit. Jazykový výklad představuje prvotní náhled na text, nicméně pokud nedává jednoznačnou odpověď na jeho obsah, je třeba přistoupit k dalším interpretačním metodám. Mechanický postup pouze na základě jazykového výkladu odporuje racionálnímu požadavku, aby se dodavatelé v měřítku průměrné odborné zdatnosti dostatečně zabývali obsahem a smyslem zadávacích podmínek.
34. Shora byly souhrnně uvedeny závěry vztahující se k otázce výkladu sporné zadávací podmínky. Za účelem systematického a přehledného odůvodnění byly vypořádány i různé části rozkladu, které po sobě přímo nenásledují. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu je rozebrána zbylá rozkladová argumentace.
35. S tvrzením, že zadavatel při vážení vzorku sestavy NB 03 vážil něco jiného (notebook v plné konfiguraci), než měl, se nelze ztotožnit. Jak bylo vyloženo shora, požadavek na váhu nepřevyšující 1,5 kg se vztahoval k přenosnému počítači typu 03 v plné zadavatelem požadované konfiguraci (ovšem bez kabelu a adaptéru), tzn. k poptávanému předmětu dodávek, a zadavatel tedy postupoval správně, pokud po provedené zkoušce tohoto vzorku navrhovatele vyloučil, neboť výsledek zkoušky neodpovídal zadávacím podmínkám. Co se týče absence výslovného požadavku zadavatele na váhu „zboží“, na který navrhovatel poukazuje v bodu 26 svého rozkladu, bylo shora vyloženo, že i přes neuvedení konkrétně tohoto označení muselo být účastníkům zadávacího řízení zřejmé, co zadavatel požadavkem na maximální hmotnost skutečně myslel.
36. Ze stejného důvodu nelze přisvědčit námitce, že by zadavatel až po skončení lhůty pro podání nabídek měnil původně stanovené zadávací podmínky. Dotčený požadavek byl v zadávací dokumentaci stanoven od zahájení zadávacího řízení a žádný z dodavatelů nepožádal o jeho objasnění, resp. proti jeho vymezení nebrojil námitkami. V bodu 36 rozkladu navrhovatel namítá rozpor zadávacích podmínek s § 36 odst. 3 zákona, resp. že Úřad v napadeném rozhodnutí rozhodl v rozporu s tímto ustanovením. Navrhovatel se domnívá, že rozpor mezi jeho výkladem zadávací dokumentace a výkladem zadavatele by měl být důsledkem nejednoznačnosti zadávací dokumentace. Nutno však podotknout, že námitku směřující proti zadávací dokumentaci včas nevznesl, a ve správním řízení proti ní tímto způsobem nebrojí. Námitkami, kterými je napadáno rozhodnutí o vyloučení (aplikace zadávacích podmínek), již zásadně ani není možno brojit proti stanovení zadávacích podmínek. Za tím účelem zákon stanoví lhůtu pro podání námitek proti zadávacím podmínkám, kterou navrhovatel nevyužil. Pokud touto námitkou snad navrhovatel mínil, že zadavatel aplikoval zadávací podmínku v rozporu s jejím skutečným významem, čímž měl snad v rozporu s § 36 odst. 3 zákona přenést odpovědnost za úplnost zadávacích podmínek na navrhovatele, pak taková námitka byla vyvrácena již odůvodněním uvedeným výše v tomto rozhodnutí o rozkladu. Zadavatel aplikoval zadávací podmínku dle jejího skutečného smyslu a účelu. Pouze pro úplnost lze k odpovědnosti zadavatele za zadávací podmínky poznamenat

následující. Případnou nejednoznačnost zadávací dokumentace nelze automaticky dovozovat jen z toho, že navrhovatel určitý požadavek pochopil jinak. Omyl při výkladu srozumitelného pravidla totiž automaticky neznamená nejednoznačnost tohoto pravidla. V šetřeném případě si Úřad při výkladu dotčené zadávací podmínky učinil závěr, že se i přes určitou formulační nedokonalost jedná o pravidlo mající jednoznačný a jasný význam. Jestliže navrhovatel zadavatele nepožádal o vysvětlení dotčené zadávací podmínky, a až nyní prosazuje její vlastní interpretaci, pak se jedná o vlastní odpovědnost dodavatele za to, zda ve správný čas zadávacím podmínkám věnuje náležitou pozornost a v zadávacím řízení je ve vztahu k ochraně svých práv dostatečně bdělý, a nikoli o tvrzené přenášení odpovědnosti za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele v rozporu s § 36 odst. 3 zákona.

37. Z tohoto důvodu se jeví odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2024, č. j. 5 As 310/2022-32 jako nepřiléhavý, resp. nepodporující navrhovatelovy argumenty. V případě dotčeném tímto rozsudkem totiž soudy u jedné ze zadávacích podmínek shledaly existenci dvou rovnocenných výkladů. V napadeném rozhodnutí i výše v tomto rozhodnutí o rozkladu však bylo objasněno, že samotný jazykový výklad, jak jej provedl navrhovatel, není dostatečný, tzn. rovnocenný výkladu teleologickému. Proti sobě tedy stojí výklad, kterým se navrhovatel pokouší dovodit, proč by měla být pro zadavatele užitečná či rozhodující váha dílčího komponentu poptávaného zboží, a výklad teleologický, který se opírá o rozumnou podstatu a smysl šetřeného zadávacího řízení. Ve výsledku však nejde o to, že by se Úřad či jeho předseda stavěli na stranu zadavatele, který vyloučil navrhovatele pro nesplnění zadávací podmínky, která by nebyla součástí zadávací dokumentace. Sporná zadávací podmínka byla součástí zadávací dokumentace, nicméně navrhovatel pochybil v jejím výkladu. Lze samozřejmě dodat, že zadávací dokumentace nebyla formulována v této otázce krystalicky průzračně. S přihlédnutím ke smyslu a účelu zadávacího řízení však lze skutečnou podobu zadávací podmínky zjistit celkem snadno.
38. Z citovaného rozsudku nevyplývá, že se Úřad „nemůže přiklánět k teleologickému výkladu zadávací podmínky v neprospěch účastníka, pokud jím prezentovaný jazykový výklad zadávacích podmínek je možným výkladem“, jak se snaží navrhovatel dovodit v bodu 39 svého rozkladu. Jazykový výklad zadávacích podmínek je možný vždy. Pro zohlednění důsledků plynoucích z existence dvojího výkladu zadávacích podmínek, jichž se navrhovatel domáhá, je však rozhodující, zda se jedná o výklad rovnocenný výkladu zadavatele. Taková situace v šetřeném případě nastala.
39. Ze souvisejícího rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2022, č. j. 30 Af 66/2020-163² lze naopak vyzdvihnout jeho bod 22, podle kterého „zásada transparentnosti a rovného zacházení s hospodářskými subjekty předpokládá, že všechny (hmotněprávní a procesněprávní) podmínky a postupy při zadávání zakázky budou předem formulovány jasně, přesně a jednoznačně (v oznámení o veřejné zakázce nebo v zadávací dokumentaci) tak, aby zaprvé všichni přiměřeně informovaní uchazeči, kteří postupují s běžnou řádnou péčí, mohli pochopit jejich přesný rozsah a vykládat je stejným způsobem a zadruhé aby byl veřejný zadavatel schopen skutečně ověřit, zda nabídky uchazečů splňují kritéria, kterými se řídí

² Jedná se o rozsudek, proti němuž směřovala kasační stížnost, o níž Nejvyšší správní soud rozhodl právě rozsudkem ze dne 15. 1. 2024 č. j. 5 As 310/2022-32 tak, že tuto kasační stížnost zamítl.

dotčená veřejná zakázka“. Jak bylo uvedeno výše, navrhovatel proti transparentnosti zadávacích podmínek nebrojil. Nelze opominout, že zřejmě proto, že se domníval, že jeho výklad sporné zadávací podmínky je jediný správný. Pravdou ale zůstává, že přiměřeně informovaný uchazeč – odborník v daném segmentu trhu – který postupuje s běžnou řádnou péčí, nemohl předpokládat, že zadavatel vymezuje požadavek na hmotnost skříně notebooku, neboť takový údaj není běžně dostupný, neuvádí se ve specifikacích výrobků a není běžné, že by se podle něj kupující při pořizování přenosných počítačů orientovali. Současně nelze opominout i druhý aspekt zásady transparentnosti, na který soud v tomto rozsudku odkázal, totiž, že smyslem zásady transparentnosti a rovného zacházení je rovněž cíl, aby *„byl veřejný zadavatel schopen skutečně ověřit, zda nabídky uchazečů splňují kritéria, kterými se řídí dotčená veřejná zakázka*“. Jestliže informace o hmotnosti samotné skříně (včetně baterie) není veřejně dostupná, a ani sám navrhovatel nebyl s to ji sdělit, k čemu by zadavateli bylo stanovení požadavku na maximální hmotnost pouze této části zařízení, když by jej nebyl schopen ověřit? Tato okolnost opět podporuje závěr o logičnosti a racionalitě výkladu Úřadu. Současně ze zadávacích podmínek nevyplývá, že by zadavatel vymezil požadovanou hmotnost tak, že by se mělo jednat o požadavek na hmotnost přenosného počítače v jeho základní konfiguraci, což je údaj, který naopak výrobci běžně udávají v produktových listech ke konkrétním výrobkům.

40. Na podporu své argumentace navrhovatel odkazuje na dřívější rozhodnutí Úřadu. K nepřiléhavosti odkazu na dřívější rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0227/2023/VZ, č. j. ÚOHS-21214/2023/500 ze dne 6. 6. 2023 se vyjádřil Úřad již v bodu 66 napadeného rozhodnutí. Se závěrem, že se toto rozhodnutí vztahuje ke zcela odlišnému skutkovému stavu, se lze plně ztotožnit, neboť v šetřeném případě se jedná toliko o výklad zadávací podmínky, nikoli o její následnou změnu, doplnění či rozšíření a následné vyloučení účastníka zadávacího řízení z důvodu jejího nesplnění (jak tomu bylo v případě řešeném Úřadem v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0227/2023/VZ).
41. Pokud jde o rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0295/2023/VZ, č. j. ÚOHS-28783/2023/500 ze dne 31. 7. 2023, jednalo se v daném případě o nedostatečnou formulaci zadávacích podmínek, která neodůvodňovala vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení. Zadavatel ÚVN – Vojenská fakultní nemocnice Praha měl na předmět veřejné zakázky určité specifické požadavky, které však nezahrnul do zadávacích podmínek, a které nebyli schopni dodavatelé, ani jakožto odborníci v dané oblasti, jednoznačně předpokládat. V tomto případě Úřad dovodil, že zadavatel byl povinen přijmout i nabídky, které odpovídaly tzv. širšímu výkladu požadavků zadavatele, neboť zadavatel svůj užší výklad v zadávacích podmínkách nijak nevyjádřil. V daném případě tedy existovaly dva objektivně akceptovatelné výklady, mezi kterými nebylo možno určit, který je správný. Tak tomu ale v nyní projednávaném případě není, jako bylo shora, jakož i v napadeném rozhodnutí podrobně vyloženo.
42. Navrhovatel dále odkazuje na rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0601/2023/VZ, č. j. ÚOHS-47228/2023/500 ze dne 27. 11. 2023. Bod 105, který navrhovatel ve svém rozkladu cituje, však podporuje spíše závěry Úřadu, a nikoli rozkladovou argumentaci navrhovatele, neboť vyzdvihuje požadavky na právě logický a systematický výklad v kontextu všech zadávacích podmínek s ohledem na racionalitu. Toto rozhodnutí tedy neříká, aby zadavatel, resp. Úřad, přijal jakýkoli další výklad zadávací podmínky, pokud je možný. Na výklad, který je s to rozšířit zadávací podmínku, klade Úřad v uvedeném rozhodnutí požadavky ve smyslu jeho

racionality a systematičnosti, což jak bylo uvedeno v úvodu odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu, v případě výkladu navrhovatele není splněno. Jinými slovy, i ideální prosoutěžní výklad zadávacích podmínek má své meze. Rozhodně se nemůže jednat o rozšiřující výklad zadávacích podmínek, který je důsledkem mylného závěru o tom, že určitá nabídka by měla být ponechána v soutěži, neboť i když nesplňuje logický a racionální požadavek zadavatele, splňuje iracionální požadavek zadavatele. Pokud navrhovatel zdůraznil pasáž, která hovoří o tom, že v pochybnostech je třeba zadávací dokumentaci vykládat k tíži zadavatele, pak lze konstatovat, že ve zdejším případě o správném výkladu zadávací dokumentace pochybnosti nejsou.

43. Na podporu své argumentace navrhovatel uvádí i závěry rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0232/2023/VZ, č. j. ÚOHS-25729/2023/500 ze dne 4. 7. 2023. V bodu 105 dotčeného rozhodnutí Úřad poukazuje na to, že posuzoval, *„zda výklad navrhovatele může obstát, tj. zda je logický a objektivně možný“*. Ani v tomto případě se tedy nejednalo o automatické přijetí jakéhokoli dalšího možného výkladu, nýbrž o posouzení, zda případný další výklad odpovídá těmto požadavkům. Výsledek tohoto posouzení Úřad následně uvedl v bodu 108 dotčeného rozhodnutí s tím, že *„výklad uplatňovaný navrhovatelem neodporuje logice ani obecnému chápání, tedy je objektivně možný“*, přičemž uzavřel, že *„v kontextu výše učiněných závěrů nelze uzavřít, že by výklad navrhovatele nepřicházel v úvahu. Z těchto důvodů má Úřad za prokázané, že zadávací podmínka uvedená v čl. 17 zadávací dokumentace nebyla definována zcela jednoznačně“* (blíže srov. bod 110 rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0232/2023/VZ), a tedy aplikoval pravidlo, že *„pokud existuje možnost dvojího výkladu zadávací podmínky, pak musí být upřednostněn takový její výklad, který jde k tíži zadavatele“* (blíže srov. bod 111 dotčeného rozhodnutí). Opět se tedy jedná o skutkově odlišný případ, neboť v případě zdejších výkladové varianty nabízené navrhovatelem nepřidají s ohledem na smysl a účel zadávacího řízení v úvahu.
44. Obdobně je tomu i v případě rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0425/2019/VZ, č. j. ÚOHS-03064/2020/513/Epi ze dne 27. 1. 2020, neboť i toto rozhodnutí dopadá na jiný skutkový stav. Z bodu 56 dotčeného rozhodnutí vyplývá, že jazykový výklad navrhovatele plnohodnotně konkuroval jazykovému výkladu zadavatele, přičemž Úřad nepřisvědčil názoru zadavatele, *„že k ‚nesprávnému‘ výkladu, došlo tím, že navrhovatel nedisponoval obvyklými znalostmi či nevynaložil obvyklou péči při studiu zadávacích podmínek, neboť je zde sporu v podstatě ‚pouze‘ o jazykový výklad, který zcela jistě v tomto konkrétním případě nemá, co do činění s odbornými znalostmi dodavatele“*. V tomto případě se opět jednalo o dva konkurenční rovnocenné výklady a vyloučení navrhovatele z důvodu, který nebyl naplněn, neboť onen navrhovatel „nesplnil“ zadávací podmínku, která nevyplývala z technické specifikace poptávaného plnění. V nynějším případě ale o takovou situaci nejde.
45. Konečně k rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0453/2017/VZ-00303/2018/532/MOn ze dne 4. 1. 2018 lze uvést, že ani jeho závěry nespovídají ve prospěch navrhovatele, neboť hodnota 1 568 g³ nemůže být zaokrouhlena tak, aby v souladu s odůvodněním uvedeného rozhodnutí činila 1,5 kg. Ostatně navrhovatel proti výsledkům vážení jeho vzorku ani interpretaci těchto výsledků nebrojil. V nyní šetřeném případě se však nejedná o výklad hodnoty *„max. 1,5 kg“*

³ Jedná se o váhu vzorku sestavy NB 03 v plné konfiguraci naměřenou dne 12. 1. 2024 Výzkumným ústavem bezpečnosti práce, v. v. i.

a do jaké míry jsou či nejsou rozhodné setiny či tisíce kilogramu, nýbrž o výklad celé zadávací podmínky „hmotnost, včetně hlavní baterie“, která byla uvedena v oddíle s názvem „Skříň“ u specifikace sestavy NB 03.

46. Závěrem lze k části IV rozkladu uvést, že napadené rozhodnutí nepředstavuje rozpor s ustálenou rozhodovací praxí Úřadu, jak se navrhopatel domnívá. Ke konstatování existence alespoň dvojího výkladu totiž nepostačuje, že jakýkoli jiný výklad (vedle výkladu zadavatele) je teoreticky možný. Takový druhý výklad totiž musí být rovnocenný, konkurenční, a to z hlediska jeho logičnosti, smysluplnosti a účelnosti. Jak bylo již uvedeno, výklad sporné zadávací podmínky zastávaný zadavatelem sice možný je, nicméně těmto ostatním požadavkům neodpovídá. Z tohoto důvodu nebyl Úřad ani zadavatel povinen tento výklad zohlednit a upřednostnit jej.
47. Otázka tvrzené zanedbatelné výše rozdílu mezi produktem, který vážil navrhopatel, a vzorkem, který vážil zadavatel, je irelevantní. Zadavatel stanovil požadavek na hmotnost do 1,5 kg, což je jen jiné vyjádření hmotnosti 1500 g. Pokud snad z rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0453/2017/VZ-00303/2018/532/Mon vyplývá jiný náhled na takovou problematiku, lze konstatovat, že toto rozhodnutí neprošlo přezkumem v řízení o rozkladu a jako takové nemá pro posouzení zdejšího případu žádnou závaznost.
48. Argumentace odlišným způsobem, jakým se k váze přenosných počítačů staví Certifikační organizace TCO (rozhodující je váha notebooku včetně jeho síťového adaptéru), je irelevantní. Úřad v napadeném rozhodnutí netvrdí, že by měl existovat jediný logický výklad pojmu „hmotnost notebooku“. V napadeném rozhodnutí podává výklad toliko konkrétního ustanovení zadávací dokumentace, tento výklad však neaspíruje na to být univerzálním vodítkem napříč trhem s přenosnými počítači.
49. Důvody, proč je v produktových listech uváděna hmotnost přenosných počítačů v jejich základním provedení, jsou pochopitelné a logické. Tato otázka je však podružná, neboť zadavatel pomocí produktových listů požadovanou hmotnost nevymezil. Nelze však přistoupit na tvrzení, že by výrobce přenosných počítačů, resp. dodavatel, který s ním spolupracuje, nebyli schopni zjistit, zda zboží, které hodlají na základě požadavků zadavatele nabídnout, splňuje požadovaný váhový limit. Tím spíše, pokud zadavatel tento požadavek nevymezil s přesností na jednotky gramů, jak navrhopatel mylně dovozuje v bodu 61 svého rozkladu.
50. Co se týče skutečnosti, že zadavatel v případě požadované hmotnosti výslovně uvedl „*hmotnost, včetně hlavní baterie*“, jedná se o důsledek doslovného převzetí této formulace ze závazných technických standardů⁴ ICT komodit schválených Nadresortní koordinační skupinou a vyhlášených Ministerstvem vnitra. Zadavatel představuje subjekt, který je v souladu s čl. II usnesení vlády České republiky ze dne 8. 7. 2019 č. 487 o Zprávě o hodnocení centrálního nákupu státu a resortních systémů centralizovaného zadávání za rok 2018 a o pravidlech Společného nákupu povinen podle těchto standardů pořizovat předmětné komodity a postupovat při tom podle Pravidel, která tvoří přílohu tohoto usnesení. Z toho

⁴ V souladu s čl. 13 Přílohy č. 1 usnesení vlády České republiky ze dne 8. 7. 2019 č. 487 o Zprávě o hodnocení centrálního nákupu státu a resortních systémů centralizovaného zadávání za rok 2018 a o pravidlech Společného nákupu se jedná o harmonizační dokument obsahující shodu Resortů na specifikaci komodity nebo služby, který definuje rozsah jejich kvalitativních a kvantitativních parametrů.

vyplývá rovněž povinnost tyto standardy užívat v podobě, v jaké byly vyhlášeny. Z tohoto pohledu nelze zadavateli ničeho vytknout a pro výklad dané zadávací podmínky tato okolnost (výslovné uvedení komponenty hlavní baterie) nemá význam, neboť ničeho nevypovídá o smyslu, resp. účelu zadávací podmínky z pohledu zadavatele.

51. Co se týče skutečnosti, že v rámci předmětných standardů byly předdefinovány rovněž konkrétní maximální výše hmotností možných sestav přenosných počítačů, které by se dle navrhovatele měly vztahovat pouze k základní „povinné“ výbavě s tím, že při dobrovolném stanovení tzv. žlutých požadavků by se měla i tato váha zvyšovat, nelze s navrhovatelem souhlasit. Ve sloupci I Závazných technických standardů ICT komodit (platných od 25. 4. 2023 do 31. 3. 2024), který je nazván jako „Příklad standardů“, je uveden totožný limit pro váhu, jako u sestavy NB 01 (viz sloupec F, rovněž podle stanovené úhlopříčky displaye lze usoudit, že se má jednat o příklademou poptávku sestavy NB 01), ačkoli jsou zde zvoleny právě i dobrovolné žluté komponenty (blíže srov. např. řádky 42 a 44). Z této skutečnosti lze usoudit, že ani samotný tvůrce těchto standardů k nim nepřistupoval způsobem jako navrhovatel, tzn. že s navýšením požadavků by se měla automaticky navyšovat i požadovaná váha sestavy, a tudíž by se nutně mělo jednat o hmotnost stanovenou skutečně jen pro skříň v nejužším slova smyslu včetně hlavní baterie. Navíc navrhovatel v dotčeném bodu svého rozkladu (63) tvrdí, že *„hmotností se rozumí notebook v základní konfiguraci“*, což je odlišný výklad od toho, který až dosud zastával.
52. Výstupy z platformy ChatGPT nelze pokládat za relevantní důkazní prostředek ve správním řízení, jak správně navrhovatel podotkl. Umělá inteligence představuje nedostatečně důvěryhodný zdroj poznatků, jehož výstupy generované na základě velkého množství dat a vzorů, které mohou být často zavádějící či dokonce nepravdivé, není možné bezpečně ověřit, což je klíčové kritérium pro použití důkazu ve správním řízení. Současně se jedná o systém, který nemá schopnost porozumět kontextu šetřeného případu ve stejné míře jako lidský mozek, a může tedy poskytovat zavádějící odpovědi, které nereflektují všechny relevantní skutkové okolnosti. Jak vyplývá z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2023, č. j. 10 A 99/2023-73, odpověď komunikačního rozhraní ChatGPT *„nemůže ke zjištění skutkového stavu jakkoli přispět. Je totiž obecně známou skutečností, že veřejnosti aktuálně dostupná verze tohoto velkého jazykového modelu není spolehlivým zdrojem informací jakéhokoli druhu, jelikož v případě, že určitou informací nedisponuje, poskytuje informace vyfabulované, zhusta bez jakékoli opory v realitě či s odkazy na konkrétní, avšak neexistující (vymyšlené) primární zdroje. Tyto případy přitom nelze, s výjimkou zjevných logických nebo věcných omylů, jednoduše rozlišit. Pravdivost odpovědí ChatGPT (ale i dalších komunikačních rozhraní jiných velkých jazykových modelů fungujících na stejných principech) tak je třeba ověřit pomocí jiných zdrojů; v takovém případě by ovšem byly důkazními prostředky právě tyto jiné zdroje, a nikoli odpověď ChatGPT.“*
53. V části VI svého rozkladu navrhovatel napadenému rozhodnutí vytýká, že jeho závěry nejsou opřeny o žádný důkaz, ale pouze o laický názor Úřadu. Navrhované důkazní prostředky Úřad posoudil a z bodu 65 napadeného rozhodnutí vyplývá, že zkoumání ostatních nabídek nepovažoval za potřebné, *„neboť obsah nabídek ostatních účastníků zadávacího řízení nemůže mít vliv na posouzení splnění zadávacích podmínek navrhovatelem“*. S tímto závěrem je možné souhlasit. Zodpovězení otázky, zda ostatní nabídky splňují zadávací podmínky, a pokud ne, tak proč (např. i z důvodu jiného výkladu), leží na zadavateli a Úřad není oprávněn mu

do těchto myšlenkových pochodů v rámci nynějšího správního řízení vstupovat. Tvrzená potřeba zkoumat, jakým způsobem uchopili spornou zadávací podmínku ostatní účastníci zadávacího řízení, je bezpředmětná. Stejně, jako tomu bylo v případě navrhovatele, zadavatel je schopen ověřit skutečnou hmotnost nabízených sestav notebooků až na základě zvážení jejich vzorků. Ani sám navrhovatel ve své nabídce neuvedl „váhu skříně včetně hlavní baterie“, nýbrž produktový list uvádějící váhu sestavy NB 03 v základní konfiguraci. Údaje ze samotných nabídek nemusejí mít potřebnou vypovídací hodnotu.

54. Co se týče neprovedení navrhovaného šetření na relevantním trhu, lze se ztotožnit s důvody, pro které k němu Úřad nepřistoupil. Provádění průzkumů na trhu relevantních dodavatelů nepředstavuje běžnou praxi Úřadu, jak se navrhovatel mylně domnívá. Vždy záleží na úvaze, zda jsou výsledky takového průzkumu způsobilé přispět ke zjištění skutkového stavu. Úřad na základě vlastního posouzení skutkového stavu došel k jednoznačnému závěru o významu sporné zadávací podmínky. Úřad tedy nepochyboval o tom, že sporná zadávací podmínka má jeden správný význam, šetření na relevantním trhu bylo v takovém případě nadbytečné.
55. Průzkum trhu provedený samotným navrhovatelem nelze chápat jako relevantní důkaz ve správním řízení. Nad poměrně suggestivní ráz položeného dotazu vyjadřujícího vlastní názor tazatele a podsouvání neověřených informací ohledně „dosavadního výkladu“, nelze ověřit nestrannost získávání odpovědí na položený dotaz. V takovém případě se nejedná o důvěryhodný zdroj informací a jako takový jej nelze přijmout.
56. Dále se navrhovatel zaobírá praxí jiných zadavatelů. Jak správně uvedl Úřad v napadeném rozhodnutí, každé zadávací řízení představuje z hlediska vymezení zadávacích podmínek a postupu zadavatele unikátní proces, neboť potřeby a úmysly jednotlivých zadavatelů jsou různé. Nic na tom nemění ani skutečnost, že zadavatelé Státní zemědělský intervenční fond a Ministerstvo financí postupovali ve svých zadávacích řízeních podle technických standardů stejně jako zadavatel. Tento závěr beze zbytku podtrhuje právě Výzva k podání nabídky pro „Dynamický nákupní systém na prostředky ICT v resortu Ministerstva financí – Výzva 24-2023“, v jejímž rámci zadavatel Ministerstvo financí specifikoval svůj požadavek na hmotnost Notebooku CS takto: v kolonce s názvem „váha s baterií“ uvedl podmínku „*Max. 1,50 kg v konfiguraci bez čtečky čipových karet a LTE modemu – z důvodu možnosti ověření v produktovém listu*“. Takto pojatá zadávací podmínka se zcela odlišuje od sporné zadávací podmínky, nad to spíše potvrzuje správnost výkladu sporné zadávací podmínky ze strany Úřadu, neboť zadavatel Ministerstvo financí totiž do celkové hmotnosti poptávaných notebooků nezahrnul určité komponenty, ovšem výslovně z důvodu usnadnění ověření splnění hmotnostního požadavku. Z takto pojaté formulace nelze vyložit nic jiného, než že zadavatele Ministerstvo financí zajímá hmotnost poptávaného notebooku v konfiguraci bez čtečky čipových karet a LTE modemu za účelem snadného ověření hmotnosti takového vzorku. Nijak to nepodporuje navrhovatelovou teorii, že do vydání předmětné výzvy tohoto zadavatele vždy zajímala pouze „váha skříně včetně hlavní baterie“.
57. K rozkladové argumentaci uvedené pod bodem 80 rozkladu lze pouze doplnit, že zadavatel Ministerstvo financí výslovně vyjádřil rovněž smysl svého požadavku – „*z důvodu ověření v produktovém listu*“. Otázka nošené váhy v jeho případě tedy může hrát roli, nicméně pro výklad jeho zadávací podmínky je podružná a související argumentace navrhovatele je irelevantní. Postup zadavatele Ministerstvo financí dokazuje jediné, a to, že v případě určité

konkrétní výzvy v rámci dynamického nákupního systému vymezil určitou zadávací podmínku určitým způsobem. Domýšlet jeho důvody nad rámec výslovného znění této zadávací podmínky není třeba, neboť tyto důvody v ní výslovně uvedl. Zásadní však je, že způsob, jakým zadavatel Ministerstvo financí vymezil své zadávací podmínky nemá na ostatní zadávací řízení jiných zadavatelů žádný vliv.

58. Dále navrhovatel odkazuje na zadávací řízení pro veřejnou zakázku s názvem „Nákup počítačů, notebooků a tabletů – vyhrazená veřejná zakázka“ zadavatele Státní zemědělský intervenční fond. Z odpovědi zadavatele SZIF na žádost o objasnění zadávací dokumentace č. 1 vyplývá, že tento zadavatel stanovil totožný požadavek na váhu poptávaného přenosného počítače jako „*maximální hmotnost 1,5kg pro základ počítače definovaný „skříň vč. hlavní baterie“*“. Tento požadavek tedy chápal stejně jako navrhovatel. Prostřednictvím objasnění zadávací dokumentace ze dne 7. 12. 2023 však daný požadavek nepřeformuloval, pouze zvýšil onen maximální limit hmotnosti na 1,60 kg. Podle logiky zastávané navrhovatelem by se tedy fakticky nic nezměnilo. Zadavatel SZIF totiž i nadále požadoval „váhu skříně včetně hlavní baterie“⁵, jen s touto změnou, že mohla být vyšší. To ovšem nedává smysl, neboť, jak navrhovatel tvrdí, skříň tvoří pouhý základ počítače, který váží vždy stejně, neboť hmotnost dalších součástí sestavy přenosného počítače se do ní nezapočítává. Tato změna tedy fakticky podtrhuje spíše výklad Úřadu. Skutečnost, že se má nově jednat o váhu přenosného počítače v plné konfiguraci, vyplývá pouze z textu objasnění zadávací dokumentace.
59. Pokud jde o otázku splnitelnosti hmotnostního limitu, pokud by do něj bylo započítáno i volitelné vybavení, pak k tomu navrhovatel v rozkladu namítá, že „*[p]okud do tohoto limitu mají být započteny další komponenty, splnitelný již být nemusí, minimálně pro některé výrobce*“. K tomu lze uvést snad jen to, že fakt, že zadávací podmínka není pro některé výrobce splnitelná, přece nutně neznamená, že jí zadavatel musel myslet něco jiného. Je běžné, že zadávací podmínky určité výrobce omezují. Skutečnost, že zadavatel SZIF chápal spornou zadávací podmínku stejně jako navrhovatel, je podstatná, nikoli však rozhodující. V napadeném rozhodnutí i v tomto rozhodnutí o rozkladu bylo objasněno, že jiný význam, který této zadávací podmínce přisuzují navrhovatel a původně též zadavatel SZIF, není možné chápat jako rovnocenný významu, který je výsledkem logického a teleologického výkladu. Skutečnost, že oba tyto subjekty spornou zadávací podmínku pochopily sice stejně, nicméně stejně špatně, nemůže automaticky znamenat, že jí zadavatel vymezil v rozporu se zákonem.
60. Závěrem k této části rozkladu lze uvést, že Úřad se při posouzení věci nedopustil porušení § 50 odst. 4 správního řádu, jak tvrdí navrhovatel. Úřad se pečlivě zabýval všemi navrhovatelovými podáními, a pokud určitý jím navrhovaný důkaz neprovedl, podrobně odůvodnil proč.
61. V bodu 94 rozkladu navrhovatel upozorňuje na dopis ze dne 30. 11. 2023, který adresoval zadavateli. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nijak nekonkretizuje dopad tohoto dopisu na skutkový stav, přičemž informace, které v této souvislosti uvádí, nepředstavují relevantní skutkové okolnosti, nelze shledat, že by se Úřad dopustil pochybení, pokud tento dopis nezařadil mezi podklady rozhodnutí. Pro úplnost lze dodat, že zadavatel zpřístupnil Úřadu

⁵ Neboť sama textace dané zadávací podmínky se prostřednictvím objasnění zadávací dokumentace nijak nezměnila.

dokumentaci o zadávacím řízení v certifikovaném elektronickém nástroji NEN v souladu s § 262a odst. 1 zákona.

62. Z předběžných tržních konzultací zadavatele Ministerstvo financí nevyplývá, že by tento zadavatel považoval spornou zadávací podmínku za nejednoznačnou, jak se navrhovatel domnívá. Z textu otázky č. 1 formulované v části 5 těchto předběžných tržních konzultací je patrné pouze to, že zadavatel Ministerstvo financí hledá cestu, jak zjednodušit a urychlit fázi ověřování splnění svých požadavků.
63. V bodu 101 navrhovatel posouvá dopad závěrů napadeného rozhodnutí na situace, kterých se netýká. Jako nelogické, iracionální a nerespektující účel šetřeného zadávacího řízení bylo shledáno, pokud by zadavatel stanovoval parametr „váha skříně včetně hlavní baterie“, který výrobci či dodavatelé běžně neuvádí a zadavatel nemá, jak jej ověřit. Tato skutečnost však neznámá, že by se stejně nelogické jevílo stanovit např. maximální váhu v základní konfiguraci, pokud by to zadavatel požadoval, neboť se jedná o údaj běžně uváděný a snadno ověřitelný (to však zadavatel nepožadoval). Nelze tedy uzavřít, že jakékoli stanovení dílčí váhy produktu by mělo být automaticky iracionální. Zadavatel v šetřeném případě postupoval cestou stanovení hmotnosti pro poptávanou sestavu, což mu nelze vytknout. Pokud by ze zadávacích podmínek vyplýval jeho úmysl či zájem na stanovení váhy jiným způsobem, musel by se tomu výklad sporné zadávací podmínky přizpůsobit.

VI. Závěr

64. Na základě shora uvedených závěrů lze shrnout, že sporná zadávací podmínka nebyla vymezena ideálním způsobem, nicméně nejednalo se o takovou vadu, která by znamenala její nezákonnost. Důsledkem však bylo, že k interpretaci jejího významu nepostačoval jazykový výklad, nýbrž teprve až za pomoci výkladu logického a teleologického bylo shledáno, že tato zadávací podmínka má jeden správný význam, který však nesvědčí ve prospěch navrhovatele. Vzhledem k tomu, že jeho nabídka nesplnila tuto zadávací podmínku, bylo shledáno, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem, pokud navrhovatele vyloučil z účasti v zadávacím řízení. Nebylo shledáno, že by napadené rozhodnutí bylo nesprávné, nezákonné či nepřezkoumatelné, neboť všechny závěry Úřadu jsou podloženy odůvodněním. Současně nebyl shledán rozpor s dřívější rozhodovací praxí Úřadu či správních soudů, neboť navrhovatelem namítaná dřívější rozhodnutí se týkají odlišných skutkových stavů.
65. Vzhledem k tomu, že nebyl shledán důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, byl rozklad navrhovatele zamítnut.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. OCC s.r.o., Lidická 198/68, 323 00 Plzeň
2. Ministerstvo práce a sociálních věcí, Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy